

Kontynuanty staropolskiego e długiego

Autor: Halina Karaś

Kontynuanty staropolskiego e długiego. Kontynuanty dawnego e długiego to é pochylone, głoska bądź pośrednia między i/y oraz e, por. chleyb, seyr, pogrzyyp, bądź – przy podwyższeniu artykulacji z silniejszym ścieśnieniem – utożsamiająca się z samogłoską y (syr, chlyb, pogrzyb) lub – na niektórych terenach po spółgłoskach miękkich – z i (chlib, śnig). Przy obniżeniu natomiast artykulacji (rozszerzeniu) identyfikuje się z e jasnym. Zob. Samogłoska pochylona e, Samogłoski pochylone.